

[Kristen Amby.]

Dertil kommer, at skal der endelig bygges Etagebyggeri, og det mener vi jo er nødvendigt i Øjeblikket, i alt Fald for at aflaste det værste af Slumkvartererne, saa skal det ikke være Luksusbyggeri med $1\frac{1}{2}$ Kammer og Alkove og al det Stads og Pjat, som ogsaa saakaldt socialt interesse-rede Arkitekter agiterer for i Tide og Utide. Jeg glemmer aldrig, da vi for nogle Aar siden saa, at Luksusbyggeriet ved Bellevue skulde kaldes socialt Boligbyggeri. De Mennesker, der havde med det at gøre, sidder vist ogsaa i en Forening, der tager sig af det sociale Boligbyggeri.

Det er en meget stor Opgave for Rigs-dagen at vedtage Lovbestemmelser, hvorved det private Byggeri vil sættes i Stand til hurtigt og effektivt at bygge Boliger for den daarligst stillede børnerige Del af Befolkningen, og det er det, vort Ændrings-forslag sigter til.

Endelig maa jeg med Hensyn til det sidste Ændringsforslag, Nr. 52 om et nyt Kapitel — jeg har allerede korteligt været inde paa det i mit Svar til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby —, sige, at det er frem-kommet først og fremmest af beskæftigelses-mæssige Hensyn. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Udvalget sagde, at Byg-geriet er en Nøgleindustri. Det saa vi bl. a. i 1933, da Byggeriet kom i Gang hen paa Forsommeren, og vi ved i alt Fald, at Masser af danske Industrier, ogsaa Industrier, som er blomstret op, og som nu har Beskæftigelse, er afhængige af Byggeriet. Derfor siger vi fra vor Side: Ethvert rimeligt Forslag, hvorved Beskæftigelsen hurtigt kan komme i Gang, bør vedtages.

Naar bl. a. den højtærede Indenrigs-minister er Skyld i, at den faste Beskatning paa Boliger i Byerne mange Steder er steget meget stærkt, saa det ogsaa føleligt mærkes paa Huslejen og maaske bevirker, at Byggeriet stagnerer, saa er det rimeligt at foretage en Ændring, hvorved man giver Skattehenstand netop under de Former, vi har foreslaaet, i de Aar, hvor de yderste Prioriteter skal afvikles. Der er ingen saglig Begrundelse for ikke at tage dette Ændringsforslag, og jeg har heller ikke i Udvalget hørt nogen saglig Begrundelse fremført herimod. Jeg har hørt noget om, at der er en eller anden mægtig Minister, der ikke vil have det — det er ham, der staar for Finanserne —, men jeg kan til den Betragtning sige, at de Skatter faar han jo ikke alligevel, naar Boligerne ikke bliver opført. Hvad Glæde har han saa af at sætte sig imod det? Vor Betragtning er

den, at der vil blive opført Boliger her, som ellers ikke vilde blive opført, og saa er der ikke noget urimeligt i, at vi giver Henstand.

Med Hensyn til den Ændring under samme Nummer, der angaar Rentebevilling, en Bestemmelse, der kort sagt gaar ud paa at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at gaa bort fra de almindelige Bestemmelser om, at man i fast Ejendom i Hovedstadskommunerne ikke maa tage mere end 5 pCt. i Rente, skal jeg sige følgende. Jeg er enig i den Betragtning, som er fremført mange Gange, bl. a. af den højtærede Indenrigsminister, at der er ogsaa noget Psykologi i Rentefodens Højde. Det gælder i hvert Fald ude paa Landet, og det gælder jævne Mennesker imellem, at hvis der staar et Sted, at man ikke maa tage mere end 5 pCt., saa vil jævne Menne-sker vægre sig ved at skrive mere, saa er det jo 5 pCt., Renten er. Dette gælder, saa snart det drejer sig om det lille Byggeri, men det gælder ikke, naar det drejer sig om det store Byggeri, det ved enhver. Naar det i Dag er saaledes, at man ved at købe 1ste Prioritets Obligationer, altsaa Kreditforeningsobligationer, kan faa 5 pCt. af sine Penge, saa skulde det være nogle sære Torskehoveder, der udlaante deres Penge i 5te—6te Prioritet til 5 pCt. Jeg kan ikke forstaa, hvem der overhovedet skulde finde paa at gøre det — og der er jo heller ingen, der gør det i det store Byggeri. Men i Virkeligheden maa de ikke tage mere.

Man ved, at denne Bestemmelse om-gaas, men egentlig er det ulovligt at omgaa den, og egentlig kunde man faa dem, der omgaa den, straffet for Aager. Man om-gaar den ved Kurs, gennem Salg til Tredie-mand, og jeg ved ikke alle disse mere eller mindre lyssky Maader, hvorpaa man fore-tager den Slags Historier. Og her maa jeg maaske sige, at her gælder det modsatte, her gælder en anden Psykologi. Naar man alligevel skal omgaa Bestemmelsen og even-tuelt kan risikere at blive sigtet for Aager, saa siger man: Saa maa vi sandelig have en ordentlig Risikopræmie, og saa vil vi have en effektiv Rente, der kan klodse noget. Derfor ser man ogsaa, hvorledes den Slags Obligationer, der ganske vist formelt kun er paa 5 pCt., averteres til Salg til Kurser mellem 60 og 80 og maaske derunder i særlige Tilfælde. At det reelt er Aager, er jeg ikke i Tvivl om, men der er ikke Spor Mening i, at man skal have Bestemmelser i Lovgivningen, hvorefter noget saadant næsten er nødvendigt.

Saa er der den Betragtning, som man